

בישיבתה השבועית קיבלה המועצה האקדמית של שנקר את ההחלטה הבאה:

ללא כל קשר לתפיסה פוליטית כזו או אחרת, חופש הביטוי, חירות המחשבה והביקורת הם ערכי יסוד שאנו מחויבים להם אישית ומוסדית.

כאנשי אקדמיה, חוקרים, אמנים, מעצבים ויוצרים אנו מצווים להגן על חופש הביטוי ללא פשרות. עבורנו המלחמה על חופש הביטוי היא מלחמת קיום, לא פחות.

מטרתו של כל מוסד אקדמי ראוי לשמו היא להצמיח אנשים עצמאיים, חושבים, פתוחים, וסובלניים. מאז ומעולם היו מוסדות התרבות, המחקר והיצירה - גם אם הם ניזונים ממימון ממשלתי - כר פורה למחשבה ביקורתית. מדינה דמוקרטית מעודדת ביקורת זו גם כאשר היא כואבת וקשה לעיכול. אנו מאמינים כי חברה שיש בה ביקורת עצמית נוקבת עולה באיכותה האנושית והדמוקרטית על חברה שבעת רצון, המתבשמת מהישגיה ומתעלמת מכשליה המוסריים והמוסדיים. ביקורת אינה זכות אלא חובה אזרחית, וכל אחד ואחת מאתנו מצווים בה, למען שיפור עצמי ושיפור החברה.

כאשר מדובר בחופש היצירה, המחקר והמחשבה - שתיקה אינה אופציה. אם נסכים להגבלה כלשהי של חופש הביטוי, מוטב שנסגור לחלוטין את האוניברסיטאות, מוסדות המחקר ובתי הספר לאמנות ועיצוב ונוותר כליל על הניסיון להקים קהילה הנושאת בגאון את עקרונות המחשבה העצמאית, הביקורתית והיצירתית.

כאנשי אקדמיה, חוקרים, אמנים, מעצבים ויוצרים - וכאזרחים החשים מחויבות לחברה בה הם חיים - אנו תומכים בחופש היצירה של כל יחיד או קבוצה בחברה.